

دور دنیا

غوغای سریال «عمر الفاروق» در کشورهای اسلامی

■ **شرق:** ماه رمضان فرصت مناسبی برای پخش سریال‌های مذهبی تاریخی است؛ فرصتی که شبکه «مپی‌سی» به راحتی از آن نمی‌گذرد. این شبکه در سال‌های اخیر سریال‌های مذهبی را برای این ایسم، پخش کرده و همیشه این سریال‌ها پر حاشیه بوده است. به گزارش العربیه سریال «عمر الفاروق» ، پرخرج‌ترین پروژه تلویزیونی جهان عرب است که در ۳۱ قسمت تهیه شده و تا آخر ماه رمضان، هر شب یک قسمت آن در ساعت ۱۰شب به وقت عربستان سعودی از تلویزیون پخش می‌شود. این سریال به چندین زبان، از جمله به فارسی، ترکی و اردو دوبله شده است درحالی‌که تاکنون مخالفت‌های بسیاری را دربرداشته است. این مخالفت‌ها که تقریبا تمام کشورهای اسلامی را شامل می‌شود، از قبل پخش این سریال آغاز شده و تا امروز ادامه داشته است. به گزارش ایسنا، بنیاد اسلامی الازهر، بالاترین پایگاه دینی اهل سنت، پخش سریال تلویزیونی درباره زندگی عمر بن خطاب، خلیفه دوم از خلفای راشدین را غیرشرعی دانست و خواهان منع پخش آن شد. الازهر که بیش از این مخالفت خود را با تجسید (نمایش سیما) عمر ابراز کرده بود، اکنون در نامه‌ای به چند نهاد دولتی، از جمله وزارت کشور مصر، از آنها خواسته است که از پخش این سریال جلوگیری کنند. در مصر جبهه نیرومند «خوان‌المسلمین» و گروه‌های وابسته به گرایش سلفی از حکم الازهر پشتیبانی کرده و خواهان منع پخش سریال شده‌اند، اما سازندگان سریال از پشتیبانی فعالان قطر برخوردار هستند، که در این امر موضعی جداگانه دارند. عده‌ای از فعالان حقوقی در مصر، الجزایر و بحرین علیه مدیریت گروه تلویزیونی «مپی‌سی» شکایت کرده‌اند. در پارلمان کویت نیز برخی از نمایندگان «بولوگر» از دولت و وزارت فرهنگ خواسته‌اند که از نمایش این سریال جلوگیری کنند. مفتی کل عربستان هم پیش از این به این سریال اعتراض کرده و «مپی‌سی» را تهدید کرده بود اگر به پخش این سریال ادامه دهد از این شبکه شکایت خواهد کرد. شرکت «مپی‌سی» گفته است که سریال عمر به کشورهای زیادی از جمله اندونزی و ترکیه فروخته شده و هیچ چیز نمی‌تواند از پخش آن جلوگیری کند.
اشکال اصلی این سریال در نمایش چهره صحابه پیامبر، عمر بن خطاب، ابوبکر، علی بن ابیطالب و چند نفر دیگر از نزدیکان پیامبر اسلام است اما برخی از علما اعتقاد دارند که با نمایش تصویری این داستان‌ها می‌توان جوانان را بیش از پیش با تاریخ اسلام آشنا کرد. به گزارش ایران، عده‌ای از نمایندگان اصولگرای مجلس کویت نیز، ساخت این فیلم را برخلاف شریعت اسلامی دانسته و خواستار منع پخش آن از شبکه‌ها و تلویزیون‌های عربی منطقه شدند.
نمایندگان متعصب و اصولگرای مجلس کویت به نمایش درآوردن چهره صحابه پیامبر(ص) در این فیلم را مغایر با شریعت اسلامی می‌دانند و تهدید کردند از هر اقدامی در راستای منع پخش این فیلم صرف‌نظر نخواهند کرد. در سایت رسمی «مپی‌سی» آمده است که هیات با صلاحیتی از دانشوران مسلمان در بازبینی متن فیلمنامه دخالت داشته‌اند، که از همه مهم‌تر شیخ یوسف قراضوی، مفتی قطر و شیخ سلمان عوده، از علمای برجسته عربستان سعودی هستند. واکنش‌ها در ایران اما به شکل دیگری بود. ابتدا احمدرضا گرشاسبی، کارگردان ایرانی، سازندگان سریال عمر را به دردی متهم کرد و در گفت‌وگو با «فارس» گفت: «سریال عمر توسط حاتم علی، یکی از کارگردانان سوری ساخته شده است. ایشان کسی است که چهار سال پیش من و آقای علی اکبری برای بازبینی لوکیشن‌ها و دیدن عوامل به دفترشان رفتم و خلاصه ۱۱ صفحه‌ای به زبان عربی فیلمنامه را به آنها ارایه دادم. سال بعد آقای علی اکبری به قطر مراجعه کرد و به شیخی که متولی کارهای بزرگ تلویزیونی است، خلاصه‌ای از فیلمنامه را ارایه داد. در حال حاضر دو قسمت از این سریال پخش شده و با نگاه مستقیم به فیلمنامه ما ساخته شده است.»
گرشاسبی، با اشاره به اینکه اصل فیلمنامه در آمریکا به ثبت رسیده است، گفت: قصد دارد به شکل رسمی از سازندگان سریال عمر شکایت کند. از سوی دیگر به گزارش «خانه ملت»، سایت خبرگزرای مجلس شورای اسلامی، برخی از نمایندگان عضو «کمیسیون روحانیون» مجلس به آغاز نمایش سریال زندگی عمر اعتراض کرده و آن را «توطئه عناصر وهابی» برای توهین به شیعیان و ضربه به «وحدت مسلمانان» دانسته‌اند. گفته می‌شود که در مجلس شورای اسلامی یک نامه اعتراضی رسمی در این‌باره در دست تنظیم است. با تمام این اعتراضات این سریال همچنان به پخش خود ادامه داده است. باید دید تا پایان رمضان سازندگان این مجموعه توان مقابله با این اعتراضات را خواهند داشت.

موسیقی پیشرو در دهه‌های ۵۰ و ۶۰ میلادی تکانه شدیدی در زیباشناسی هنر معاصر محسوب می‌شود. پدیده‌های ناگهانی که تمامی سوابق و گذشته خود را نادیده گرفت و طرحی جدید و غیرمنتظره را به همگان معرفی کرد. گستره این موسیقی آنچنان وسیع نبود اما تاثیرگذاری‌اش در آن زمان عمیق به نظر می‌رسید. از کیچ گرفته تا آشتوکهاوزن، لیگیتی و لوسیانو بریو یا پییر بولز، هر کدام ایده‌ای جدید را به درون ساختارهای شنوایی و گاه روانی انسان معاصر تزریق کردند. پروژه مدرن کردن موسیقی در نهایت به اتمام رسید و میراثی مهم را برای آیندگان برجای گذاشت. حال پس از سال‌ها، تهران میزبان مجموعه‌ای از اجراهای متنوعی است که با الهام از موسیقی «جان کیچ» آهنگساز برجسته آمریکایی شکل گرفته است. دو گالری «یست» و «آن» در دو اقدام جداگانه و توسط «اتدر مشایخی» موسیقیدان ایرانی سعی در معرفی این هنرمند بزرگ کرده‌اند. به همین مناسبت در فرصتی به سراغ مشایخی رفتم تا با دیدگاه‌های کیچ و خود او در زمینه موسیقی «اتفاقی» بیشتر آشنا شوم. مشایخی برای مدت زمانی رهبر ارکستر سمفونیک تهران بود و مانند بسیاری دیگر از رهبران ارکستر نتوانست با بسیاری از مسایل کنار بیاید. تفکر وی از جنس دیگری است. این جنس هم در ساخته‌هایش خودنمایی می‌کند و هم در پروژه‌هایش؛ ازجمله همین برنامه‌های جان کیچ. به گزیده‌ای از این گفت‌وگو توجه کنید.

■ **بحث را با یک پرسش عمومی آغاز می‌کنم.**

جایگاه جان کیچ در موسیقی معاصر چیست؟
من همیشه کیچ را با «کلودیو مونته‌وردی» مقایسه می‌کنم. آن اتفاقاتی که در دهه ۵۰ افتاد بسیار به رویدادهای سال‌های ۱۵۸۰ تا ۱۶۳۰ میلادی شبیه هستند. در هر دو دوره، تکلیف و هویت شنونده به کلی تغییر کرد. تا قبل از مونته‌وردی عصری به نام متن در موسیقی آنچنان مطرح نبود. یعنی مردم به متن مذهبی که هر یکشنبه می‌شنیدند آشنا بوده و حتی می‌شود گفت که به آنها گفته می‌بودند. به همین دلیل آهنگسازان آنچنان جدیتی برای سروده شدن چیزی جدید، از خود نشان نمی‌دادند. بیشتر تمرکز آهنگسازان روی تکنیک‌های پلی فونیک معطوف بود. متن و شعر یک عنصر جنبی بود. از دوران مونته‌وردی بود که توجه به متن و اشعار معاصر آن دوران بیشتر شد. از همان جابود که پرسش‌های فراوانی در زمینه اشعار جدید و نحوه برخورد آهنگسازان با آثار شاعران هم‌عصر خودشان به وجود آمد. ■ **پس به همین دلیل بود که در دوره آخر رنسانس به نوعی ساده‌گرایی پلی فونیک رسیدند؟**

دقیقا؛ چون با پیچیدگی‌های پلی فونیک، مخاطبان نمی‌توانستند به متن توجه کنند؛ آنقدر که قطعات شلوغ بود. وقتی آهنگساز به متن توجه دقیق‌تری نکرد، نوعی فیگورشناسی جدید به وجود می‌آمد. به این معنی که موسیقی، خود تبدیل به یک تفسیر می‌شود و آهنگساز در جایگاه مفسر به متن واکنش نشان می‌دهد. در این وضعیت جایگاه مخاطب هم تغییر می‌کند. به این شکل که او هم موسیقی را می‌شنود، هم متن را و هم تعامل بین این دو را.

■ **در دوران جان کیچ چه اتفاقی برای مخاطب می‌افتد؟**

کیچ نشان داد که می‌توان به نوعی دیگر به تعریف موسیقی پرداخت. به‌نظر او موسیقی امری کاملاًشنیداری است یعنی آن زمانی موسیقی پدید می‌آید که شنیده می‌شود و نه آن زمان که ساخته می‌شود. اگر مخاطب موسیقی را نشنود، آن موسیقی موسیقی نیست. موسیقی پدیده‌ای است که در ذهن شنونده به معنای اصلی خودش بازمی‌گردد. این نظریه تمام اصول قدیمی آهنگسازی را کاملاً تغییر داد. آهنگساز در چنین موقعیتی از طریق شنونده به موسیقی خود نگاه می‌کند. موسیقی از هویت جدید و منحصر به‌فردی به مخاطب می‌دهد. این پس شنونده می‌تواند خود به خلق یک فضای زیباشناسانه بپردازد.

اجرا در ژاپن تقدیم به سمندریان

«حمد سلیمانی» نخستین اجرای نمایش «شام آخر» در فستیوال بین‌المللی کیچیمونا فستی ژاپن را به مرحوم حمید سمندریان تقدیم کرد و به معرفی وی به عنوان استاد بزرگ تئاتر ایران پرداخت و سپس از تماشاگران خواست به جای گروه اجرایی، دقایقی به تشویق مرحوم حمید سمندریان بپردازند.

اهدای لوح افتخار دانشگاه سنگاپور به زرین کلک

برای ساخت این انیمیشن از هیچ منبع دولتی و ملی داخلی یا خارجی حمایتی دریافت نکرده است. زرین کلک پیش از این در یکی از نمایش‌های انیمیشن «بنی‌آدم» به تازگی به اتمام رسانده، بنا به دعوت دانشگاه «یواس‌سی» لس‌آنجلس و دانشگاه سنگاپور اولین دور سیماهای خود را آغاز کرد. این برنامه‌ها پیش از این برای ماه‌های سپتامبر و اکتبر ۲۰۱۱ پیش‌بینی شده بود، با استقبال خوبی روبه‌رو شده است. دانشگاه یواس‌سی که بزرگ‌ترین دانشکده سینمایی را در جهان دارد و اغلب ستارگان و کارگردانان هالیوود را پرورده است، به برنامه اسمال خود زرین کلک را نامزد برگزاری نمایش و سمینار انیمیشن در دانشکده انیمیشن خود کرده بود. در نمایش آثار زرین کلک که در سالن بزرگ «تورس» این دانشکده سینمایی برگزار شد، استادان و دانشجویان سینمایی به‌ویژه انیمیشن شرکت کردند و رئیس دانشکده و چند استاد درباره این آثار تحلیل‌هایی ارایه کردند. سفر دوم زرین کلک، به دانشکده انیمیشن دانشگاه سنگاپور بود که در سمینار مفصلی با نام «حرکت در هنر» فیلم‌های او به نمایش در آمد و به‌ویژه روی فیلم «بنی‌آدم» تأکید و لوح تقدیر و افتخار این دانشگاه به او اهدا شد. زرین کلک فیلم «بنی‌آدم» را که نگاهی انتقادی توام با طنز سیاسی تند دارد را ارتباط با سازمان ملل و سه سرایه مجید زرین کلک تولید کرده است.

گفت‌وگو با نادر مشایخی آهنگساز به بهانه اجراهایی از «جان کیچ» در تهران

ایستادن زیر چتر اتفاق

علیرضا امیرحاجبی

عکس: مهیار صدر

■ **پس تفاوت فراوانی بین دیدگاه‌های کیچ و موسیقی مدرن و به‌ویژه مکتب سریالیسم وجود دارد. قبول دارید؟**
بله. مثلاً توجه کنید به آثار اولیویه مسیان، این آهنگساز توجه شگفت‌انگیزی به اجزای موسیقی خود دارد. این گروه از موسیقیدانان می‌خواستند از تمامی امکانات موسیقی برای ساخت آهنگ‌ها استفاده کنند. نتیجه این دیدگاه چیزی نبود جز حذف ایده‌هایی مثل تکرار. کیچ هم از امکانات و پارامترهایی چون رنگ صدا، شدت صدا و ارتفاع استفاده می‌کرد اما نه به شکل سریال. مساله دیگر دوباره ظاهر شدن پارامتر «تکرار» در موسیقی کیچ بود. اگر تکرار وجود نداشته باشد اصلاً چیز جدیدی به وجود نمی‌آید. مساله دیگر این است که با به‌کار گرفتن همه امکانات موسیقایی، ویژگی غیرمرتبه بودن از دست می‌رود.

■ **کیچ برای مواجهه با این مسایل چه کرد؟**

کشف ایده «اتفاقی»؛ این‌را اهل درخشان کیچ بود. در امر اتفاقی، هم «تکرار» امکان ظهور دارد و هم «غیرمرتقبگی». چون معلوم نیست یک لحظه دیگر چه روی می‌دهد. اتفاق باعث می‌شود سلیقه و خواست آهنگساز کمرنگ‌تر و جایگاه شنونده تقویت شود. این کیچ بود. اگر تکرار وجود نداشته باشد اصلاً چیز جدیدی به وجود نمی‌آید. مساله دیگر این است که با به‌کار گرفتن همه امکانات موسیقایی، ویژگی غیرمرتبه بودن از دست می‌رود.

■ **کیچ برای مواجهه با این مسایل چه کرد؟**

کشف ایده «اتفاقی»؛ این‌را اهل درخشان کیچ بود. در امر اتفاقی، هم «تکرار» امکان ظهور دارد و هم «غیرمرتقبگی». چون معلوم نیست یک لحظه دیگر چه روی می‌دهد. اتفاق باعث می‌شود سلیقه و خواست آهنگساز کمرنگ‌تر و جایگاه شنونده تقویت شود. این کیچ بود. اگر تکرار وجود نداشته باشد اصلاً چیز جدیدی به وجود نمی‌آید. مساله دیگر این است که با به‌کار گرفتن همه امکانات موسیقایی، ویژگی غیرمرتبه بودن از دست می‌رود.

■ **این کشف تأثیری داشته است؟ چون این را می‌دانیم که پروفسور سوزوکی انقلابی در ذهن کیچ ایجاد کرده بود.**

ذن شدیدا روی کیچ تأثیر گذاشت. پس از آشنایی با ذن بودیسم بود که کیچ فهمید انسان به‌طور کل زیر چتر اتفاق زندگی می‌کند. آنها کسی که وی انجام داد این بود که اتفاق را در مسیر سیستماتیک مورد استفاده قرار داد. به‌طور کل در شرق ارزش و اهمیت «اتفاق» بسیار زیادت از نقاط دیگر است. در ایران خودمان نگاه کنید که چقدر رویدادها بر زندگی روزمره ما تأثیر می‌گذارند. ما هم یاد گرفتیم چگونه با اتفاقات برخورد کنیم.

■ **به دلیل ویژگی‌های منحصر به‌فرد موسیقی و روش کیچ از جمله آزادی در تفسیر که به نوعی رهاشدگی روحی و روانی منجر می‌شود، بسیاری از موسیقیدانان محافظه‌کار و آکادمیسین‌ها معاف آن بودند. انتقادات زیادی در این زمینه مطرح شده است. نظر شما در این‌باره چیست؟**

زمانی کیچ در پاسخ به یکی از همین محافظه‌کاران که گفته بود این کارهایی که انجام می‌دهید موسیقی نیست، می‌گوید: «خب اگر مزاحمت‌ها شده یک اسم دیگر رویش

بازگشت. واقعا آثار درخشانی خلق کرد. خود کیچ هم در مجموعه «قطعاتی برای اعداد» به نوعی نظم خودخواسته بازگشت.

■ **آیا قبول دارید که به‌طور کلی موسیقی مدرن و نه فقط موسیقی کیچ، دچار نوعی بن‌بست شده بود؟ یعنی از دهه ۸۰ به بعد دیگر اتفاقات بزرگی که در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ رخ داد را شاهد نیستیم. این سکوت ناگهانی را چگونه تفسیر می‌کنید؟**

قبول دارم. در اوایل دهه ۸۰ و با روی کار آمدن سبکی به نام «نیو کامپلیکسیتی» آنقدر موسیقی، پیچیده و ریاضی‌گونه شد که خود نوازنده‌ها هم قادر به اجرای قطعات این سبک نبودند؛ مخاطبان هم همینطور؛ هم ناوختن آن سخت بود و هم گوش دادن آن. این یک اشتباه بزرگ بود. ما در موسیقی وظیفه نداریم که فلسفه‌بافی کنیم، می‌خواهیم موسیقی خلق کنیم که به درون و عمق ذهن نفوذ کند و تأثیر بگذارد.

■ **شما در زمان رهبری ارکستر سمفونیک تهران با وجود اینکه ساختار موسیقی رسمی و آکادمیک ایران به شدت محافظه‌کارانه است، سعی بر معرفی موسیقی مدرن و به‌خصوص موسیقی کیچ کردید اما مقاومت‌هایی در این زمینه شکل گرفت. به این انتقادات چگونه پاسخ می‌دادید؟**

مساله اصلی این بود که من می‌گفتم اول کیچ را بشناسید و بعد به انتقاد بپردازید. یعنی منتقدانی که می‌گفتند موسیقی کیچ مساوی است با انداختن میخ طولیه روی سیم‌های پیانو، مشخص است که کیچ را نمی‌شناسند. تمام سعی من این بوده و هست که گونهای از اندیشیدن را معرفی کنم. اگر اندیشهای را نتوان با یک سیستم منطقی نقد کرد، اصلاً معنی انتقاد از بین می‌رود. هدف من ارایه یک موسیقی الهام‌بخش است. آن هنری که بتواند زندگی، دیدگاه و چشم‌انداز مخاطب را تغییر دهد این سعی من است. چیزی را به جوانان ارایه می‌دهیم و خود آنان انتخاب می‌کنند. به دستور ندارم. احتیاجی نیست. اصلاً در موسیقی باید و نبایند وجود ندارد.

یک سیستم منطقی نقد کرد، اصلاً معنی انتقاد از بین می‌رود. هدف من ارایه یک موسیقی الهام‌بخش است. آن هنری که بتواند زندگی، دیدگاه و چشم‌انداز مخاطب را تغییر دهد این سعی من است. چیزی را به جوانان ارایه می‌دهیم و خود آنان انتخاب می‌کنند. به دستور ندارم. احتیاجی نیست. اصلاً در موسیقی باید و نبایند وجود ندارد. البته وجود این‌گونه از استادان دستور بده لازم است. چون ناخوداگاه نشان می‌دهند که جوانان از کجاها باید عبور کنند و مرزها را بشکنند. به قول الیور استون چشم‌ها در تاریکی بهتر می‌بینند.

■ **نحوه اجرای موسیقی در گالری با اجرا در سالن‌های کنسرت بسیار متفاوت است. چه شد که به فکر اجرا در گالری افتادید؟**

مخاطب کنسرت‌های معمولی ماهیگیری نمی‌کند. او به کنسرت می‌رود تا چیزی را که قبلاً شنیده دوباره بشنود؛ حالا شاید با کمی تفاوت. اما در خارج از سالن‌ها چیزی دیگری را ببگیری می‌کنند. چیزی که تا‌ه‌ل‌حال تجربه شنیدن نداشته است.

مواجهه با آدم‌های دیگر که با من متفاوت هستند هم یک بخش از مزیت‌های حضور در مکان‌هایی مانند گالری‌هاست. ما بیش و بیش از اینکه به گفت‌وگو احتیاج داشته باشیم، نیازمند مکالمات بی‌دربی، هم‌زمان و جدید هستیم. نوعی کایوس و آشوب که از درون آن بتوانیم سیستم‌ها و ساختارهای جدیدی را کشف کنیم. این نوع موسیقی در گالری‌ها بهتر جواب می‌دهد. چون مخاطب آزادی بیشتری دارد.

■ **در این مدت بر خورد جوانان را با موسیقی آوانگارد کیچ چگونه دیده‌اید؟**

شاهکار است. استقلال عالی بود. باید اجازه داد این روند به تدریج حرکتش پیدا کند. کار یک روز و یک هفته نیست. باید در حرکت باشیم و فعال. زمان می‌برد اما حتما نتیجه می‌گیریم. شدیدا به آینده امیدوارم. شک ندارم با این جوانان بااستعداد حتما وضع هنر ایران بهتر خواهد شد

■ **بعد از این سری از اجراها چه برنامه‌ای دارید؟**
سعی می‌کنم شهرپروماه که سالگرد تولد کیچ است یک هفته بزرگداشت برای او بگذاریم. این برنامه‌ها باید محدود و چندگانه باشد و متداوم.

معتدماًریا در «شب‌بخیر جناب گنت»

نمایشنامه خوانی «شب‌بخیر جناب گنت» با کارگردانی صدراالدین شجره امروز دوشنبه ۹ مرداد در فضای باز باغ خانه هنرمندان ایران اجرا می‌شود. این نمایشنامه با خوشن قاضی معتدماًریا، سیامک صفری و داریوش مودیان ساعت ۱۹ اجرا می‌شود طبق تهاهی که صورت گرفته نمایشنامه‌خوانی در فضای باز باغ خانه هنرمندان انجام می‌شود.

۴ نمایش مناسبتی حمایت می‌شوند

شورای حمایت، جلسات این شورا فعلا سه بار در هفته روزهای شنبه، دوشنبه و چهارشنبه برگزار می‌شود.

اسامی این نمایش‌ها در حالی مطرح می‌شود که دو اصل عمده شیونامه شورای حمایت را تحت‌الشعاع خود قرار داده است. بند دوم از اهداف شورا که رونق و توسعه فعالیت‌های تئاتری و بند «۵» که متنوع‌سازی اشکال حمایت است، چهار اثر حمایت‌شده اثری مناسبتی هستند. البته با توجه به نزدیکی ایام شب‌های قدر می‌توان این فرض را گذاشت که اثری هستند که برای آن ایام به شورا ارایه داده شده‌اند. اما با توجه به شیونامه جدید به نظر می‌رسید که باید منتظر اثری متنوع بود. در کنار این دو نمایش تا آشکستان و صدهزار افلیای عاشق برای بار دوم به صحنه می‌روند. نمایش «آشکستان» سوگواره نمایشی حضرت زهرا(س) کاری از گروه سایه به نویسندگی حمید حرا بود که در ایام فاطمیه به روی صحنه سالن اصلی فرهنگسرای نیاوران رفته بود. همچنین صدهزار افلیای عاشق بهمن ۲۰ روی صحنه بوده است.

شرق: شورای حمایت از آثار نمایشی همان‌طوری که رییس مرکز هنرهای نمایشی قول داده بود، بعد از نخستین جلسه مصوبه جدید خود را اعلام کرد:درب‌ی تصویب شیونامه حضور اعضای جدید طبق گزارش نخستین جلسه و اسامی نمایش‌هایی که قرار است مورد حمایت قرار بگیرند اعلام شد. براساس اعلام مرکز هنرهای نمایشی در نشستی که در دفتر امور معاونت هنری برگزار شده نمایش‌های «آشکستان» به کارگردانی حمیدرضا افسری «هرگز کسی این‌گونه فجیع» به کارگردانی سعید بصیری، «صدهزار افلیای عاشق» به کارگردانی احسان فاضلی «توبه نمی‌کنم» به کار گردانی سیدجواد هاشمی و آثاری هستند که قرار است مورد حمایت کامل این شورا قرار گیرند. همچنین مقرر شد نمایش «پرواز شماره ۳۳۹ به زمین‌نشست» به کار گردانی شیوا مسعودی در کار گروه تخصصی مطرح شده و سپس مورد بررسی قرار گیرد. به گفته روابط عمومی مرکز هنرهای نمایشی با توجه به تأکید قاهر اردشیر رییس مرکز هنرهای نمایشی مبنی بر کاهش زمان رسیدگی به پرونده‌های رسیده به دبیرخانه

اتفاق

خرید فیلم‌های مساله‌دار آغاز شد

نوبت به حاتمی‌کیا رسید

■ **شرق:** نگرانی جدید برای سینماگران آغاز شد. شیوه جدید سازمان سینمایی مشخص شده است. در این شیوه مالکیت فیلم‌های سینمایی که امکان اکران ندارند از سوی این نهاد خریداری می‌شود. در این مدت تا به حال فیلم‌های «تلفن همراه رییس‌جمهور» و «گزارش یک جشن» خریداری شده است. هرچند جواد شمقدری- رییس سازمان سینمایی و معاون وزیر ارشاد- این بار با رویکردی متفاوت و درباره خبر خریداری فیلم «حاتمی‌کیا» به ایسنا توضیح داد: «به دلیل اینکه آقای پیرهادی تهیه‌کننده فیلم از بخش خصوصی با به نمایش در نیامدن آن، زبان زیادی را متحمل شده بود و همچنین به‌دلیل اینکه می‌خواستیم آقای حاتمی‌کیا با خیال راحت به سراغ ساخت فیلم سینمایی شهید چمران برود، سازمان سینمایی حقوق مالکیت «گزارش یک جشن» را خریداری کرد. «حاتمی‌کیا»

وی در عین حال خاطرنشان کرد: «کنون سازمان سینمایی مالک تمامی حقوق فیلم است اما در عین حال توافق شده که فیلم با انجام اصلاحاتی که اداره نظارت و ارزشیابی اعلام کرده در زمان مفتضی روی پرده برود.» در روزهای گذشته محسن علی‌اکبری- تهیه‌کننده فیلم سینمایی «تلفن همراه رییس‌جمهور»- هم اعلام کرده بود که حقوق مالکیت این فیلم توسط دولت در حال خریداری است. این روند خرید فیلم‌ها بافاصله از سوی سینماگران با واکنش روبه‌رو شد. این سوال مطرح شد که آیا این فیلم‌ها یگانه‌ای می‌شود یا می‌توان امیدوار بود که در زمانی بعدتر آن را روی پرده دید. «بوالفضل جلیلی» در گفت‌وگو با مهر، روند خرید این‌گونه را تنها از آن «خودی»ها دانست. اما فارس خردین حقوق مادی فیلم‌های سینمایی‌ها، مسایل مربوط به اکران این فیلم‌ها را در دست بگیرد. در اتفاق در نتیجه عدم روند حرکت مسئولان نظارتی بر روی فیلم‌ها است به این ترتیب در حالی که شورای پروانه ساخت وجود دارد و اجازه ساخت چنین فیلم‌هایی را می‌دهد و در حالی که رییس سازمان سینمایی همواره از کلمه «توقیف»برهیز کرده، تعداد فیلم‌های دارای این شرایط روز به روز بیشتر شده است. این مساله فارغ از بحث اختلاف شورای حوزه هنری است. در حال حاضر فیلم‌هایی ساخته شده که با بی‌توجهی حوزه امکان اکران را ندارند. می‌توان پیش‌بینی کرد با این اقدام، سازمان سینمایی یا فیلم‌ها را امکان‌اکن نمی‌کند یا در صورت اکران با ممیزی مفلوب خود خرداری‌ها را پرده برده سینما می‌کند. به‌گزارش خبرگزاری‌ها در دولت دهم آثار بسیاری هستند که رنگ پرده به خود ندیدند، از میان آنها می‌توان به «پرنایز»، «خیابان‌های آرام»، «من مادر هستم»، «خانه پدری»، «پادش» و... اشاره کرد. سوال بعدی بودجه‌ای است که با آن این فیلم‌ها خریداری می‌شود. بودجه‌ای که احتمالاً از سوی سازمان سینمایی و بیت‌المال پرداخت می‌شود. آیا این اتفاق برای تک‌تک فیلم‌های مشکل‌دار رخ خواهد داد؟ و این شبایه مطرح شده است که «خیابان‌های آرام»- فیلم بعدی باشد- درباره «گزارش یک جشن» نکات زیادی مطرح شده است؛ ازجمله محمد پیرهادی- تهیه‌کننده فیلم- به ایسنا که گفته بود: «معاونت سینمایی با مخالفت‌های جدی و مشکلات بزرگی خارج از حیطه معاونت سینمایی برای نمایش فیلم روبه‌رو است» درست از آب در آمده است و فیلم ابراهیم حاتمی‌کیا نتوانست روی پرده برسد. حالا باید دید ایسن فیلم‌ها چه سرنجامی خواهد داشت.

خبر

طرح ناکام

اکران ماه رمضان

■ **در این روزهای متفاوت برای سینمای ایران خبر از اجرای طرح‌های مختلف داده می‌شود. در این میان طرح اکران ویژه ماه رمضان با همان طرح موسوم به اذان تا اذان، در سینماهای تهران اجرا شد اما با این تفلوات در در ادامه اکران ناموفق سینماها و گیشه‌های کم‌رونق بهار، این طرح نیز شکست خورد.**
به گزارش مهر، بیش از یک هفته از آغاز طرح اکران ویژه رمضان در سینماهای تهران می‌گذرد اما همچنان با وجود اضافه شدن دو سانس بعد از افطار و بلیت نیم‌بها، فروش فیلم‌ها در وضعیت خوبی قرار ندارد. در این‌باره علی سرتیپی به مهر گفته است: «رضان پارسل فروش میلیاردی داشتیم، اما امسال...» وی می‌گوید: «فشانسه‌ها این طرح امسال راضی کننده نبود. یکی از دلایل اصلی آن هم موضوع من به همراهی نکردن حوزه هنری برمی‌گردد. از طرف دیگر هیچ نوع تبلیغات مناسبی برای آغاز این طرح انجام نشد. ظاهراً کسی دغدغه این طرح را نداشت به همین دلیل پیگیر تبلیغات آن نشدیم.»